Malá Fatra a okolí Žiliny

8. – 15. července 2018

Odjezd: 🚌 v neděli 8. července v 8 hod z parkoviště na nábřeží za zimním stadionem.

Cena za dopravu: bude vyúčtována po skončení výletů podle ujetých km

Ubytování: s polopenzí ve dvoulůžkových pokojích Penzionu „Zemanov dvor“
Litavská Svinná http://zemanovdvor.sk/

Cena ubytování: 35 € / 2 osoby včetně snídaně
+ 7 € večeře (polévka a hlavní jídlo) / osobu

Program výletu:

1. den – neděle 8. 7. 2018 : 🚌 Pardubice – Hranice na Moravě - Teplice nad Bečvou (185 km)
Hranická propast, Zbrašovská aragonitová jeskyně, lázně – kolonáda.
Po prohlídce odjezd - Lietavská Svinná, penzion Zemanov dvor – (10 km od Źiliny).

2. den – pondělí 9. 7. 2018: 🚌 Penzion – Vrátná, stanice lanovky (41 km).

Trasa 1: délka trasy 17 km, cca 6 hodin

Lanovka, horní stanice (1500 m) – po modré – Snilovské sedlo (1525 m) – po červené – Velký Fatranský Kriváň (1709 m) – Pekelník (1609 m) – sedlo Bublen (1490 m) – Malý Kriváň (1671 m) – sedlo Priehyb (1462 m) – Stratenec (1513 m) – sedlo Vráta (1430 m) – Bielé skály – Suchý (1468 m) – Príslop pod Suchým – Javorina – Chata pod Suchým (1075 m) – Plešel (981 m) – Starý hrad – Nezbudská Lúčka – Žst. Nezbudská Lúčka-Strečno (360 m).

Trasa 2: délka trasy 7 km, cca 3 hodiny

Lanovka, horní stanice (1500 m) – po modré – Snilovské sedlo (1525 m) – po červené – Velký Fatranský Kriváň (1709 m) – zpět Snilovské sedlo – po zelené – chata Pod Chlebom (1423 m) – po žluté společně s modrou – Kopiská (1425 m) – po žluté – Sedlo za Hromovým (1595 m) – po červené – Hromové (1636 m) – Chleb (1647 m) – Snilovské sedlo (1525 m) – po modré – Lanovka, horní stanice (1500 m).

3. den – úterý 10. 7. 2018: 🚌 Penzion – Biely Potok, parkoviště Janošíkove diery (38 km).

Trasa 1: délka trasy 13 km, cca 6 hodin

Parkoviště (560 m) – po modré – Ostrvné – po žluté – Podžiar – po modré – Pod Pálenicou – Pod Tesnou Rizňou – Pod Tanečnicou – Sedlo Medzirozsutce (1200 m) – po červené – Sedlo Zákres – po zelené – Malý Rozsutec (1343 m) – stejnou cestou zpět Sedlo Medzirozsutce (1200 m) – pokračujeme po červené – Velký Rozsutec (1609 m) – Sedlo Medziholie (1185 m) – po zelené – Štefanová, parkoviště (630 m).

Trasa 2: délka trasy 9 km, cca 4 hodiny

Parkoviště (560 m) – po modré – Ostrvné – po žluté – Podžiar – po modré – Pod Pálenicou – Pod Tesnou Rizňou – Pod Tanečnicou (1170 m) – po zelené – Pod Tesnou Rizňou – Pod Pálenicou – stále po zelené – Sedlo Vrchpodžiar (745 m) – po žluté – Štefanová, parkoviště (630 m).

Trasa 3: délka trasy 4,5 km, cca 2 hodiny

Parkoviště (560 m) – po modré – Ostrvné – po žluté – Podžiar (720 m) – Sedlo Vrchpodžiar – po žluté – Štefanová, parkoviště (630 m).

4. den – středa 11. 7. 2018: Penzion – Zliechov (45 km).

Trasa 1: délka trasy 10 km, cca 3:45 hodin

Zliechov (600 m) – po červené – Strážov (1213 m) – Čičmany (650 m).

5. den – čtvrtek 12. 7. 2018: Penzion – Vrchteplá, se zastávkou u Kosteleckého dómu (48 km).

Trasa 1: délka trasy 19 km, cca 7 hodin

Vrchteplá (535 m) – po červené – Súlov, parkoviště (400 m) – po zelené, Naučný chodník Súlovské skály – Súlovký hrad – Lúka pod hradom – po červené – Sedlo pod Bradou – Brada (816 m) – Pod Roháčem (700 m) – po zelené – Roháčské sedlo (690 m) – po modré, Křížovou cestou – Podhorie – Cibulník, rozc. (620 m) – Lietavský hrad – zpět Cibulník, rozc. – po zelené – Lietavská Svinná, penzion (420 m)

Trasa 2: délka trasy 14 km, cca 5:30 hodin

Súlov, parkoviště (400 m) – po zelené, Naučný chodník Súlovské skály – Súlovký hrad – Lúka pod hradom – po červené – Sedlo pod Bradou – Brada (816 m) – Pod Roháčem (700 m) – po zelené – Roháčské sedlo (690 m) – po modré, Křížovou cestou – Podhorie – Cibulník, rozc. (620 m) – Lietavský hrad – zpět Cibulník, rozc. – po zelené – Lietavská Svinná, penzion (420 m).

6. den – pátek 13. 7. 2018:

Trasa 1: délka trasy 11 km, cca 4:30 hodiny

Lietavská Svinná, penzion (420 m) – po zelené – Skalky (778 m) – po modré – Grúň (762 m) – Nad Vodojemom – Rajecké Teplice, termálné kúpalisko Vodní svět (420 m) – termálné kúpalisko Laura – po červené – Pod Vyhliadkou – po zelené – Skalky, hrebeň – Skalky (778 m) – Lietavská Svinná, penzion.

Trasa 2: délka trasy 5 km, cca 2 hodiny

Lietavská Svinná, penzion (420 m) – po zelené – Skalky (778 m) – po modré – Grúň (762 m) – Nad Vodojemom – Rajecké Teplice, termálné kúpalisko Vodní svět (420 m.

Odjezd autobusem do penzionu.

7. den – sobota 14. 7. 2018: Penzion – Stráňavy (22 km).

Trasa 1: délka trasy 7 km, cca 2:30 hodiny

Stráňavy – po žluté – Kojšová, kamenný hrib – rozhledna Špicák – Strečno, pod Hradom – neznačenou cestou – Stredoveká dedina – hrad Strečno – parkoviště SNP.

Odpoledne odjezd do Žiliny, prohlídka města.

8. den – neděle 15. 7. 2018: Lietavská Svinná, penzion – Kroměříž, prohlídka města – Pardubice

Trasy vybral a výlety vede:
Josef Odvody; tel.724 995 237 (operátor O2)

Turisticko vlastivědné informace

Malá Fatra

Je čtvrtým nejvyšším pohořím Slovenska (po Vysokých, Nízkých Tatrách a Oravských Beskydech). Malá Fatra patří do Fatransko-tatranské oblasti Západních Karpat.

Půdorys pohoří představuje nepravidelnou elipsu (poetičtější „křídla motýla“) s celkovou vzdušnou délkou 52 km a největší šířkou 16 km. Charakteristickým znakem je hlavní hřeben, který se klikatí a vytváří rozsochy oddělující hluboká údolí.

Pohoří je hustě zalesněné pouze s výjimkou bezlesých hřebenů. V přirozené posloupnosti jsou zachovalé všechny lesní vegetační stupně, od bukovo dubového, smrkového,jedlového až po kosodřevinné. Stupně doplňují skalní společenství, vysokohorské louky (hole), mokřady a prameniště.

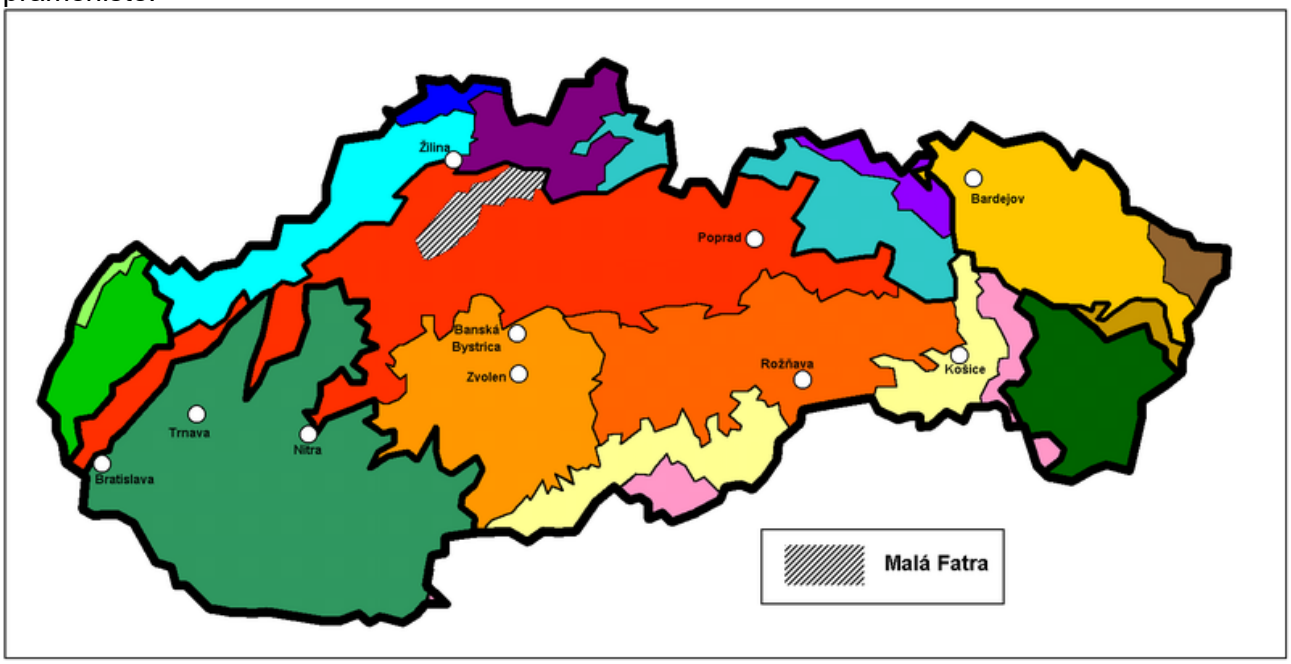

V místě zvaném Strečniansky průsmyk je pohoří rozděleno řekou Váh na dva geomorfologické podcelky.

- Na sever od řeky se nachází **Krivánská Malá Fatra**, jejíž velká část o rozloze 22 630 ha je od 1. dubna 1988 národním parkem. Pojmenována je podle nejvyššího vrcholu – Velkého Kriváně (1708,7 m). Ohraničená je na východě řekami Vah a Orava a na západě řekou Varínka.

- Na jih od Váhu se nachází **Lúčanská Malá Fatra**, která je pojmenována podle jejího nejvyššího vrcholu – Veľké lúky (1475,5 m). Lúčanská Fatra je na východě ohraničena řekou Turiec a na západě řekou Rajčianka.

V minulosti průsmyk představoval strategickou dopravní a obchodní cestu. Pro výběr a ochranu mýta zde byly postaveny dva hrady: Starhrad na pravém břehu a později Strečno na levém břehu Váhu.
Po Váhu se kdysi splavovalo dřevo na vorech, dnes je vorařství turistickou atrakcí. V době druhé světové války zde probíhaly tuhé osvobozovací boje a v okolí se nachází mnoho památníků té doby. V roce 1944 se zde během Slovenského národního povstání odehrála bitva o Strečenský průsmyk.
Strečnianský průsmyk je frekventovaná dopravní tepna, která spojuje dvě největší města v okolí Žilinu a Martin. Prochází jím silnice I. třídy číslo 18 a Železniční trať Košice–Žilina, která je v tomto úseku vedena částečně tunely. V tomto úseku se zároveň buduje nejdelší tunel na Slovensku Tunel Višňové jako součást dálnice D1.

Vrcholy Krivánské Malé Fatry

- Veľký Kriváň (1708,7 m)
- Malý Kriváň (1670,9 m)
- Chleb (1645,6 m)
- Hromové (1636 m)
- Veľký Rozsutec (1610 m)
- Pekelník (1609 m)

- Stoh (1607 m)
- Steny – (jižní vrchol 1572 m, severní vrchol 1535 m)
- Stratenec (1513 m)
- Suchý (1428 m)
- Poludňový Grúň (1460 m)
- Malý Rozsutec (1344 m)

Vrcholy Lúčanské Malé Fatry

- Veľká lúka (1475 m)
- Krížava (1456,7 m)
- Veterné (1441,6 m)
- Minčol (1364 m)
- Kľak (1351 m)
- Úplaz (1301 m)
- Hnilická Kýčera (1217,6 m)
- Kozol (1119 m)

Nejatraktivnějším turistickým zážitkem v Malé Fatře je přechod vrcholového hřebene. Tato několikadenní túra patří svým charakterem, ve kterém se střídají luční (holiny), skalní, kosodřevinové a lesní partie k nejkrásnějším hřebenovkám na Slovensku.

Hrad Strečno z lávky přes Váh

Hrad byl založen pravděpodobně na přelomu třináctého a čtrnáctého století, aby střežil cestu a výběr mýta v údolí Váhu. Později ho násilím získal Matúš Čák Trenčanský.[1] Začátkem patnáctého století se dostal do královských rukou a stal se majetkem uherských královen Barbory Celjské a později Alžběty.

V roce 1444 se dostal do majetku rodu Pongráců z Liptovského Mikuláše, kterým patřil do roku 1469 a poté často měnil své majitele – patřil například Janu Korvínovi, Janu Zápolskému, Mikuláši a Petrovi Kostkovým atd. V 17. století patřil Františkovi Vesselényimu a Löwenburgovcům.

Hrad v 17. století poskytoval útočiště povstalcům při Thökölyho povstání. Po potlačení tohoto povstání byl za vlády Leopolda I. hrad pobořen a od té doby chátral. První konzervační práce na hradě byly provedeny počátkem 20. století, kompletní rekonstrukce byla provedena v devadesátých letech 20. století a hrad byl poté zpřístupněn veřejnosti a byla v něm umístěna pobočka Považského muzea.

Hrad má nepravidelný půdorys, který vznikl stavební činností soustřeďující se v průběhu staletí kolem hradního jádra. Nejstarší částí hradu byla hranolová obytná věž přístupná mostem přes příkop z jižní strany. Na severní straně se nacházelo čtyřhranné nádvoří s hradními paláci a kaplí vybudované v 15. století. K těmto budovám přiléhalo severní podhradí s velkou, šikmě postavenou věží přímo nad řekou na hřebeni skály.

Vnitřní část hradu byla v 15. století rozšířena o nový dvoupatrový hradní palác vysunutý na východ až na okraj skal nad Váhem. Kotkovci vybudovali před hradem nové renesančnípředhradí, jehož opevnění splňovalo dobové požadavky vojenské techniky. V 17. století bylo opevnění hradu ještě doplněno třemi okrouhlými bastiony, které se však nedochovaly a jsou známé pouze z dobových vyobrazení. Hrad byl v té době nejpevnějším hradem celého Pováží.

Památky a zajímavosti v Žilině

Mariánske námestie

Střed města. Čtvercové náměstí s domy s podloubím. Ve středu náměstí socha Immaculaty a dvě historické studny. Dům č.1 je budova radnice se zvonkohrou. Na západní straně náměstí je kostel Obrátenia sv. Pavla a jezuitský klášter.

Katedrála Nejsvätejšej Trojice také „Farský kostol“

V centru města, mezi ul. Dolný val a nám. A.Hlinku (nad ním). Katedrála Žilinské diecéze. Jeden ze symbolů Žiliny,

Burianova veža

Renesanční věž ze 16. stol. v těsné blízkosti katedrály. Dříve plnila úlohu zvonice pro kostel Nejsvětější trojice.

Budatínsky hrad

V městské části Budatín. Nejbližší zastávka MHD „Námestie hrdinov“. Původně hrad, později přestavěn na zámek. Sídlí zde Považské múzeum. Hradní expozice: dobové interiéry, dějiny Žiliny, expozice ve věži (vstupné 5 EUR). Expozice drátenictví (2 EUR).

https://pmza.sk/budatinsky-hrad/

Kostol sv. Štefana Kráľa

Pozdně románský kostel v městské části Dolné Rudiny. Nejstarší arch. památka ve městě. Asi 1,3 km jihozápadně od centra města.

Kostol sv. Juraja

Dřevěný kostel ze 17. století v městské části Trnové. Nejbližší zastávka MHD „Cintorinska“ (autobus č.24 ze zastávky „Železničná stanica“).

Čičmany

Čičmany jsou prvně písemně zmiňovány v roce 1272. Dnes je tato rázovitá obec známá především díky lidové architektuře a vyšívaným krojům. Zdejší dřevěnice s malovanými bílými ornamenty z vápna jsou opravdu nezaměnitelném prvkem a na Slovensku nemají obdoby. Tyto ornamenty mají pocházet z motivů zdejších vyšívaných krojů. U nich se, alespoň podle některých zdrojů, díky bohaté ornamentální výzdobě, barevné kompozici a červenému vlněnému pásu u ženských krojů předpokládá balkánský původ (Bulharsko).

Domy v Čičmanech se ornamenty začaly zdobit před více než 200 lety. Vedle estetické funkce měly plnit i funkci konzervační. Při poslední návštěvě Čičman jsme měli štěstí. Hned vedle Radenova domu se ochotný a sympatický majitel zrovna pouštěl do oprav venkovní výzdoby, takže vedle praktické ukázky obnovy jsme se něco dozvěděli i o technologii povrchových úprav původních čičmanských domů.

Suľovský hrad

Suľov, Roháč, Rohach

Mimo zmínky z roku 1193 o pevnůstce na místě dnešního jádra, která může být falsem, se o Suľovském hradu uvádí, že patří k nejmladším hradům v okolí a že byl založen až začátkem patnáctého století. První hodnověrně doložená zmínka o existenci hradu je z roku 1470 v souvislosti se svolením krále Matyáše Korvína k přebudování hrádku Roháč na hrad. Ví se též, že na přestavbě hrádku se podíleli italští stavitelé. V roce 1550 hrad vyhořel, ale byl opět v podstatě v původní podobě obnoven a z iniciativy Kateřiny Bošányové proběhly ještě další dostavby především hospodářských stavení v dolním hradě. Hrad byl v tomto roce králem převeden jako dar na rod Sirmiensisů. Ti ho drží až do roku 1780, kdy skončila strážní funkce hradu. V roce 1858 byl hrad navíc značně poškozen v důsledku zemětřesení i opětovného požáru. Nebyl již opravován a zakrátko zchátral.

Súlovské skály - jsou budovány třetihorními vápencovými slepenci, které jsou opravdu nezaměnitelnou horninou. A to natolik, že se mu říká súlovský slepenec. Ve starších třetihorách přinášely tehdejší řeky ohlazené valouny, které se ukládaly v jejich ústích. Dnes jsou tyto kameny pospojovány vápnitým tmelem.
O mimořádné hodnotě tohoto krajinného celku svědčí i skutečnost, že již v roce 1929 byla na jejich území vyhlášena přírodní rezervace. Novelizována byla v roce 1973. Dnes má tato přírodní rezervace rozlohu 543 hektarů. Podstatná část Súlovských vrchů je vedle toho součástí Chráněné krajinné oblasti Strážovské vrchy.

Lázně Rajecké Teplice

leží v malebném údolí říčky Rajčianky. Na východě lemuje **Rajecké Teplice** panorama Malé Fatry, kulisu zeleně nejrůznějších odstínů vytvářejí Strážovské vrchy, tyčící se přímo nad lázněmi. Zdejší termální prameny mají vynikající účinky. Všechno je v lázních **Rajecké Teplice** blízko a na dosah, soustředěné kolem Lázeňského domu Aphrodite, ve kterém je lázeňským hostům k dispozici komplexní terapie.

V lázeňském domě Aphrodite se nachází "Vodní ráj léčivé vody", který je tvořen Vodním a Saunovým světem. Vodní svět nabízí 2 vnitřní bazény s termální vodou a soustavu nových venkovních termálních bazénů s celoročním provozem včetně originálních tureckých lázní.
V orientální saunovém světě si přijdou na své nejen milovníci sauny. Objevíte zde parní lázeň - arabskou, solnou, bylinkovou, tepidárium i klasickou finskou saunu. Velmi oblíbenou součástí saunového světa je také prostorná odpočívárna s relaxační hudbou.
Lázně Rajecké Teplice s příjemným prostředím Vodního i Saunového světa v lázeňském domě Aphrodite jsou oázou odpočinku a relaxace, což ocení nejen znalí příznivci lázeňských a wellness pobytů.

Květná zahrada Kroměříž

Květná zahrada (původním názvem *Libosad)* v Kroměříži, patří mezi nejvýznamnější zahradní díla v celé Evropě - ve své době byla označována jako **zahrada Moravy** (*Hortus Moraviae).* Tato původně raně barokní zahrada si dodnes zachovala obdélníkový půdorys (485 x 300 m) a koncepci z dob svého založení. Hlavními dominantami zahrady jsou osmiboká **rotunda** s kopulí a 244 m dlouhá **kolonáda.** Pro zahradu jsou dále typické nádherné **ornamentální květinové záhony** a živé ploty. Od roku 1998 **památka UNESCO.**